

پهنه‌بندی مخاطرات تنوع‌زیستی در منطقه حفاظت‌شده البرز مرکزی بخش جنوبی (تحت مدیریت استان البرز) با استفاده از تکنیک DANP

- المیرا نوری: گروه محیط‌زیست طبیعی و تنوع زیستی، دانشکده محیط‌زیست، کرج، ایران
- شراره پورابراهیم*: گروه محیط‌زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران، صندوق پستی: ۳۱۵۸۷۷۷۸۷۸-۴۳۱۴
- حمید گشتاسب: گروه محیط‌زیست طبیعی و تنوع زیستی، دانشکده محیط‌زیست، کرج، ایران
- علی جهانی: گروه محیط‌زیست طبیعی و تنوع زیستی، دانشکده محیط‌زیست، کرج، ایران

تاریخ دریافت: اسفند ۱۳۹۶ تاریخ پذیرش: خرداد ۱۳۹۷

چکیده

حفاظت از تنوع‌زیستی مستلزم شناسایی مخاطرات اثرگذار بر آن است. مطالعه حاضر با هدف، شناسایی معیارها و پهنه‌بندی مخاطرات تنوع‌زیستی با استفاده از روش‌های تلفیقی تصمیم‌گیری چندمعیاره DANP (DEMATEL-ANP) در منطقه حفاظت‌شده البرز مرکزی بخش جنوبی که تحت مدیریت اداره کل محیط زیست البرز است، به انجام رسیده است. با استفاده از مرور منابع مختلف معیارهای ارزیابی مخاطرات تنوع‌زیستی در دو بخش اقتصادی-اجتماعی و اکولوژیک در قالب ۳۳ زیرمعیار و شاخص‌های مربوطه شناسایی شد. زیرمعیارهای مناسب تعیین شد و با استفاده از شاخص‌های غربال‌سازی و روش آنتروپی شانون معیارها تلخیص شد. سپس با استفاده از تکنیک تلفیقی DANP اولویت‌بندی شاخص‌های اثرگذار انجام شد. زیرمعیارهای برتر که اهمیت بیش‌تری داشتند و به‌عنوان اثرگذار شناخته شده بودند، پهنه‌بندی شدند و نقشه پهنه‌بندی مخاطرات تنوع‌زیستی حاصل شد. وضعیت مخاطرات دره طبقه‌بندی شد. طبقه بحرانی حدود ۰/۱/۴۸٪، در معرض خطر بالا حدود ۳۴/۹۹٪، در معرض خطر متوسط حدود ۹/۹۶٪، در معرض خطر کم حدود ۵/۳۴٪ و طبقه آسیب‌ناپذیر حدود ۱/۶۹٪، از کل شناسایی شد. نتایج نشان‌دهنده کارایی روش فوق در تعیین شاخص‌های مناسب و اثرگذار و نیز تعیین پهنه‌های نیازمند برنامه‌های حفاظتی در مناطق حفاظت‌شده است. حفاظت از تنوع‌زیستی مستلزم شناسایی مخاطرات اثرگذار بر آن است. مطالعه حاضر با هدف، شناسایی معیارها و پهنه‌بندی مخاطرات تنوع‌زیستی با استفاده از روش‌های تلفیقی تصمیم‌گیری چندمعیاره DANP (DEMATEL-ANP) در منطقه حفاظت‌شده البرز مرکزی بخش جنوبی که تحت مدیریت اداره کل محیط زیست البرز است، به انجام رسیده است. با استفاده از مرور منابع مختلف معیارهای ارزیابی مخاطرات تنوع‌زیستی در دو بخش اقتصادی-اجتماعی و اکولوژیک در قالب ۳۳ زیرمعیار و شاخص‌های مربوطه شناسایی شد. زیرمعیارهای مناسب تعیین شد و با استفاده از شاخص‌های غربال‌سازی و روش آنتروپی شانون معیارها تلخیص شد. سپس با استفاده از تکنیک تلفیقی DANP اولویت‌بندی شاخص‌های اثرگذار انجام شد. زیرمعیارهای برتر که اهمیت بیش‌تری داشتند و به‌عنوان اثرگذار شناخته شده بودند، پهنه‌بندی شدند و نقشه پهنه‌بندی مخاطرات تنوع‌زیستی حاصل شد. وضعیت مخاطرات دره طبقه‌بندی شد. طبقه بحرانی حدود ۰/۱/۴۸٪، در معرض خطر بالا حدود ۳۴/۹۹٪، در معرض خطر متوسط حدود ۹/۹۶٪، در معرض خطر کم حدود ۵/۳۴٪ و طبقه آسیب‌ناپذیر حدود ۱/۶۹٪، از کل شناسایی شد. نتایج نشان‌دهنده کارایی روش فوق در تعیین شاخص‌های مناسب و اثرگذار و نیز تعیین پهنه‌های نیازمند برنامه‌های حفاظتی در مناطق حفاظت‌شده است.

کلمات کلیدی: پهنه‌بندی، مخاطرات تنوع‌زیستی، تکنیک DANP، آنتروپی شانون

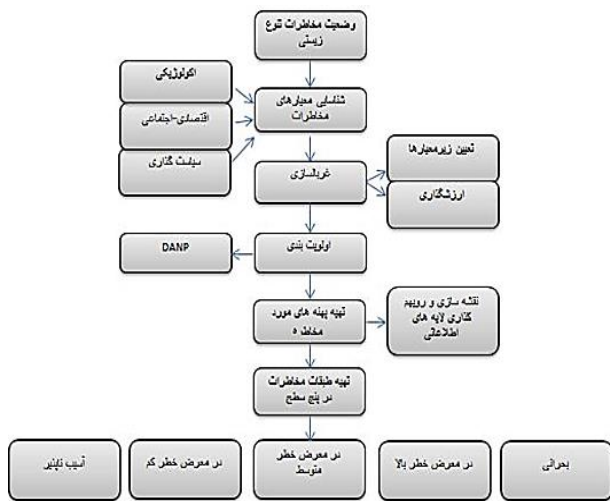
مقدمه

مناسب‌تری برای درک روابط قرار می‌دهد (جعفرنژاد و همکاران، ۱۳۹۰). مطالعات متعددی در چند دهه اخیر به منظور پهنه‌بندی مخاطرات تنوع‌زیستی صورت گرفته است. در تحقیقی Bagheri و همکاران (۲۰۱۵)، براساس فاکتورهای اقتصادی-اجتماعی و اکولوژیک مانند پالایشگاه‌های مواد شیمیایی، بزرگراه‌ها و جاده‌های حمل و نقل، شهرک‌های غیررسمی انسانی، راه و غیره و با استفاده از روش تاپسیس وضعیت تهدیدات منطقه را در ۵ طبقه، طبقه‌بندی کرد. Baral و همکاران (۲۰۱۴)، با هدف اولویت‌بندی وضعیت تهدید در منطقه ویکتوریای استرالیا، با انجام یک ارزیابی سریع کیفی از تغییرات کاربری، وضعیت تهدید منطقه مورد مطالعه را به ۴ طبقه تهدید بسیار بالا، تهدید بالا (در خطر)، تهدید متوسط (آسیب‌پذیر) و تهدید پایین طبقه‌بندی کردند. Thorn و همکاران (۲۰۰۹)، با هدف ارزیابی تهدیدها و تعیین اولویت‌بندی حفاظتی در سه منطقه سوماترا، جاوا و بورنئو، با استفاده از روی هم‌گذاری نقشه عوامل اختلالات انسانی در مناطق توزیع گونه‌ها وضعیت تهدید را در مناطق مذکور به ۳ طبقه، مناطق در خطر بالا، مناطق در خطر متوسط و مناطق در خطر پایین طبقه‌بندی کردند. Burgess و همکاران (۲۰۰۶)، با استفاده از روی هم‌گذاری نقشه‌های عوامل تهدید تنوع‌زیستی، یک طبقه‌بندی از وضعیت تهدید در ۱۱۹ اکورژیون خشکی در آفریقا، در ۵ طبقه بحرانی، در خطر، آسیب‌پذیر، نسبتاً پایدار و نسبتاً دست‌نخورده انجام دادند. Ibisch و همکاران (۲۰۰۲)، براساس هشت فاکتور اقتصادی اجتماعی مانند تراکم جمعیت، نرخ مهاجرت به داخل، اراضی با مالکیت شخصی، جاده و غیره وضعیت تهدید منطقه بولیوی را در ۵ طبقه تهدید بسیار شدید، تهدید شدید، تهدید متوسط، تهدید کم و بسیار کم طبقه‌بندی کردند. عبادی (۱۳۹۳)، عوامل تهدید تنوع‌زیستی در منطقه حفاظت‌شده سولک، را با روش مطالعه تحلیلی-توصیفی و میدانی انجام داد. مصطفوی و همکاران (۱۳۸۶)، در پژوهشی طرح زون‌بندی منطقه حفاظت‌شده مند در استان بوشهر را، براساس تنوع‌زیستی انجام دادند. بنابراین، جهت بهبود و حداکثر کردن تنوع‌زیستی در منطقه با توجه به محدودیت زمانی و محدودیت منابع مالی برای حفاظت از همه گونه‌ها و زیستگاه‌ها و هم‌چنین محدودیت مکان برای احداث مناطق حفاظتی جدید، لازم است تا قبل از هر اقدام حفاظتی یا تدوین برنامه‌های پایش و مدیریتی، ارزیابی و اولویت‌بندی از تهدید گونه‌ها و زیستگاه‌ها انجام گیرد و زیستگاه‌ها و گونه‌هایی که بیش‌تر در معرض تهدید هستند در اولویت برنامه‌های حفاظتی قرار گیرند.

مواد و روش‌ها

منطقه حفاظت‌شده البرز مرکزی تنها منطقه حفاظت‌شده البرز در محدوده سه استان مازندران، تهران و البرز واقع شده است و یکی از

در حال حاضر مسائل محیط‌زیستی یکی از مهم‌ترین مسائل مطرح در سطح جهانی و در سطح ملی در بسیاری از کشورهای دنیا هستند (Leunberger و همکاران، ۲۰۰۷). در این بین، بحث تنوع‌زیستی از موضوعات بسیار مهم فعلی دنیا است (غلامی و همکاران، ۱۳۸۵). یکپارچگی و ارتباط داشتن زیستگاه‌ها در مناطق حفاظت‌شده برای دوام جمعیت‌های گیاهی و حیوانی مهم است مخصوصاً زمانی که زیستگاه‌های مختلف مکمل یکدیگر باشند (Leitao و همکاران، ۲۰۰۲). اما با رشد تعارضات انسانی مانند آلودگی‌های زیست‌محیطی، تخریب زیستگاه‌های طبیعی، تغییر کاربری اراضی، عملیات نامناسب کشاورزی، عدم توجه به آمایش سرزمین، احداث راه‌گذرهایی که به جدایی جغرافیایی گونه‌ها منجر می‌گردد، که همگی از مخاطرات تنوع‌زیستی در دنیای کنونی محسوب می‌شود (صادقی‌پورمروی، ۱۳۹۵)، یکپارچگی و ارتباط بین زیستگاه‌ها در مناطق حفاظت‌شده کاهش پیدا کرده است که تهدیدی جدی برای حیات وحش و گونه‌های کلیدی منطقه به حساب می‌آید که این موارد مدیریت منطقه را تحت الشعاع قرار داده است (Townsend و همکاران، ۲۰۰۹). پهنه‌بندی ابزاری است جهت برنامه‌ریزی و مدیریت مناطق حفاظت‌شده که این امکان را به وجود می‌آورد که هر منطقه‌ای در هر طبقه‌ای که قرار می‌گیرد به اهداف چندجانبه خود بدون هرگونه تعارضی با یکدیگر دست‌یافته و اهداف حفاظت آن بی‌کم‌وکاست برآورده شود (Sabatini، ۲۰۰۷). با مدیریت مؤثر، پهنه‌بندی می‌تواند هم برای تنوع‌زیستی و هم برای بهره‌برداری پایدار مفید و مؤثر باشد (غلامی و همکاران، ۱۳۸۵). هدف از پهنه‌بندی مناطق حفاظت‌شده خصوصاً در حوزه تنوع‌زیستی و مخاطرات آن، جلوگیری از آسیب رساندن به محیط‌زیست، حفاظت از منابع زیست‌محیطی و تنوع‌زیستی، ارزیابی درجه حساسیت و آسیب‌پذیری تنوع‌زیستی نسبت به فرآیندهای توسعه اقتصادی-اجتماعی در سال‌های اخیر مورد توجه قرار گرفته است (رضایی‌لعل و همکاران، ۱۳۸۷). بنابراین، لازم است تا قبل از هر اقدام حفاظتی، برنامه‌های پایش، برنامه‌های مدیریتی، برنامه‌های احیا و تصمیم‌گیری‌های سیاسی یک ارزیابی و اولویت‌بندی از وضعیت تهدید گونه‌ها و زیستگاه‌شان انجام گیرد و فعالیت‌ها و بودجه‌های حفاظتی بیش‌تر به زیستگاه‌ها و گونه‌هایی که بیش‌تر در معرض تهدید هستند، اختصاص داده شود (Xiaofeng و همکاران، ۲۰۱۱؛ Gardner و همکاران، ۲۰۱۰). در این تحقیق به منظور دستیابی به الگوی بهینه حفاظت تنوع‌زیستی در منطقه، از تئوری تکنیک تصمیم‌گیری چندمعیاره در کنار پهنه‌بندی مخاطرات محیط‌زیستی با توجه به توانایی این تکنیک‌ها در ارزش‌گذاری و انتخاب، استفاده شده است (Zelény، ۱۹۸۲)، که تصمیم‌گیرنده را در شرایط

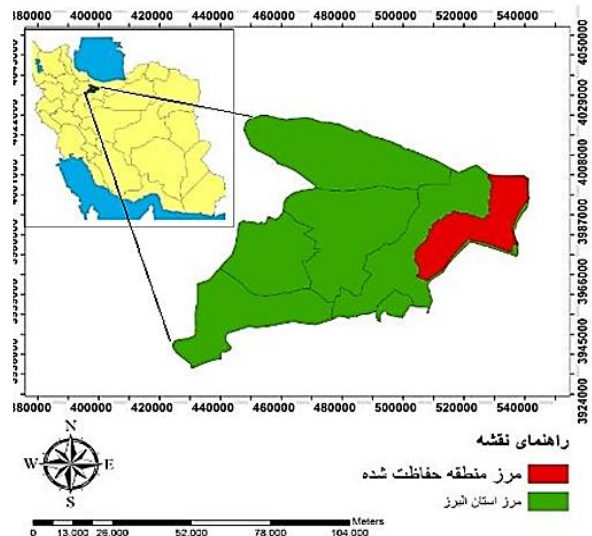
شکل ۲: فلوچارت مراحل کار

مدل DANP برای نشان دادن روابط - ساختار و هم‌چنین وزن، وابستگی و بازخورد معیارها به کار می‌رود (Hsut و همکاران، ۲۰۱۳). پهنه‌بندی مخاطرات تنوع‌زیستی در این مطالعه با استفاده از روش تصمیم‌گیری چندمعیاره صورت گرفت. گام‌های این مطالعه شامل: (۱) تعیین هدف، (۲) شناسایی و گزینش معیارهای مخاطرات، (۳) غربال‌سازی معیارها با استفاده از روش آنتروپی شانون، (۴) اولویت‌بندی و وزن‌دهی معیارها با استفاده از روش تلفیقی DANP، (۵) نقشه‌سازی شاخص‌ها، (۶) پهنه‌بندی و بررسی وضعیت مخاطرات تنوع‌زیستی است. معیارهای مخاطرات تنوع‌زیستی منطقه با یک بررسی جامع مورد شناسایی قرار گرفت. ۳۳ معیار اقتصادی-اجتماعی و اکولوژیکی برای انتخاب پهنه‌های حفاظتی شناسایی و دسته‌بندی شد. در این مطالعه با بهره‌گیری از معیارهای شناسایی شده فرایند غربال‌سازی و اولویت‌بندی معیارها انجام شد. برای تعیین اهمیت معیارها و زیرمعیارهای شناسایی شده طی مراحل زیر از روش آنتروپی شانون استفاده شد. به این منظور معیارهای شناسایی شده در مرحله قبل در قالب پرسش‌نامه نظرسنجی کارشناسان، در اختیار کارشناسان متخصص محیط‌زیست قرار گرفت. تعداد انتخاب‌های صورت گرفته برای هر درجه اهمیت نیز معرف امتیاز آن درجه اهمیت قلمداد شد. سپس درجه اهمیت و درجه اهمیت معیار محاسبه شد. مراحل انجام آنتروپی شانون شامل:

گام اول: تشکیل ماتریس تصمیم‌گیری، برای تشکیل ماتریس

تصمیم‌گیری معیارهای مختلف براساس شاخص‌های شدت و دامنه اثر، ماندگاری اثر، برگشت‌پذیری اثر، هم‌بستگی اثر، زمان وقوع یا گشتاوری اثر، تجمع اثر، نوع ارتباط و بسامد اثر، مقیاس اثر، وسعت یا محدوده اثر و احتمال وقوع اثر، توسط کارشناسان مختلف نمره‌دهی شدند و میانگین وزنی این نمرات (aij) برای تشکیل ماتریس استفاده شدند.

شاخص‌ترین مناطق حفاظت‌شده در کل کشور است. از نظر تقسیم‌بندی رویشگاهی، قسمت جنوبی البرز مرکزی در استان‌های تهران و البرز جزء ناحیه ایرانی-تورانی محسوب شده که یکی از ذخیره‌گاه‌های ژنتیکی ایران است. تنوع اقلیمی و شرایط خاص اکولوژیک و توپوگرافی منطقه البرز جنوبی شرایط زیست‌مساعدی را برای زندگی انواع وحوش در این گستره فراهم آورده است. منطقه مورد مطالعه این تحقیق منطقه حفاظت‌شده البرز مرکزی بخش جنوبی است که در استان البرز واقع شده است.

شکل ۱: موقعیت منطقه حفاظت‌شده در کشور و استان البرز

مدل مفهومی پژوهش در شکل ۲، نشان داده شده است. برای انجام این پژوهش از مدل تلفیقی DANP در بخش معیارهای اقتصادی-اجتماعی و اکولوژیکی استفاده شده است که غربالگری اولیه با روش آنتروپی، شناسایی معیارهای تأثیرگذار و تأثیرپذیر و روابط معیارها با تکنیک DEMATEL و روی هم‌گذاری و نقشه‌سازی لایه‌ها در محیط سیستم اطلاعات جغرافیایی ArcGIS ۱۰/۳ به انجام رسید. در بسیاری از مسائل واقعی، به‌طور هم‌زمان چندین معیار تصمیم‌گیری ناسازگار وجود دارند و بر این اساس مدل‌هایی که فقط یک معیار را مورد توجه قرار می‌دهند کارایی چندانی نخواهند داشت. تحلیل تصمیم‌گیری چندمعیاره (MCDA) مجموعه‌ای از روش‌های تحلیلی است که به تصمیم‌گیرندگان در حل مسائل پیچیده و دارای ساختار ضعیف یا ناقص کمک و از دانش تصمیم‌گیرندگان و معیارهای موثر در حل این مسائل استفاده می‌کند (Malczewsk، ۱۹۹۹). تکنیک‌های متنوعی در مواجهه با مسائل تصمیم‌گیری چندمعیاره وجود دارد که در این مطالعه از تکنیک DANP که از تلفیق دو مدل ANP و DEMATEL حاصل شده است استفاده شد.

جدول ۱: ماتریس تصمیم‌گیری در روش آنتروپی شانون

شاخص	زیر معیار	توزین	توزین	سکونتگاه‌های غیر رسمی	بزرگراه	راه اصلی	عبور انتقال نیرو و انرژی	سد	عمیق لایه‌های	زلزله
شدت و جهت اثر	۴/۸	۳/۲	۴/۲	۴/۲	۴/۸	۴/۶	۴/۸	۴/۲	۳/۲	۳/۹
ماندگاری اثر	۴/۲	۳/۲	۳/۲	۳/۵	۴/۸	۴/۲	۴/۵	۳/۲	۳/۲	۲/۵
هم‌بیشی اثر	۴/۵	۲/۵	۳/۲	۳/۲	۴/۲	۳/۱	۴/۵	۳/۲	۳/۴	۲/۵
برگشت‌پذیری اثر	۳/۲	۲/۸	۴/۵	۲/۹	۴/۵	۳/۶	۴/۵	۳/۵	۳/۲	۱/۵
زمان وقوع اثر	۳/۵	۳/۲	۳/۴	۳/۲	۳/۴	۳/۵	۲/۴	۳/۲	۲/۲	۲/۸

آماده‌سازی نقشه‌های زیر معیارهای پهنه‌بندی و اولویت‌بندی مخاطرات تنوع‌زیستی در منطقه مورد مطالعه: با اولویت‌بندی معیارها و مشخص شدن ضرایب آن‌ها، شاخص‌های قابل اندازه‌گیری برای هر یک از معیارها تعیین شد. در مرحله بعد نقشه‌های شاخص‌های برتر به دست آمده از اولویت‌بندی معیارها که شامل شدت ریسک زلزله، خطوط انتقال برق، بزرگراه، پوشش گیاهی، فرسایش، کاربری اراضی و کاربری‌های غیرمجاز به کمک تابع فاصله (Distance) در محیط ArcGIS ۱۰٫۳ به نقشه‌هایی تبدیل شدند که فاصله از شاخص مورد نظر را به صورت رنگ‌های مختلف نشان می‌دادند و با فاصله گرفتن از آن شایستگی برای هدف مربوط افزایش می‌یافت. تشخیص پهنه‌های مناسب برای تعیین وضعیت مخاطرات منطقه با استفاده از معیارهای منتخب، اولویت‌بندی و وزن‌دار شده و پس از تبدیل به نقشه شاخص از طریق ترکیب لایه‌های نقشه‌ای صورت گرفت. برای این منظور از روش ترکیب خطی وزن‌دار (WLC) که از رایج‌ترین تکنیک‌های تحلیل تناسب پهنه‌های منطقه می‌باشد استفاده شد. و در نهایت نقشه‌ای که نشان‌دهنده وضعیت پهنه‌های مخاطرات در منطقه حفاظت‌شده البرز مرکزی است، به دست آمد.

نتایج

نتایج روش وزن‌دهی زیر معیارها با استفاده از روش آنتروپی: زیر معیارهای تراکم جمعیت انسانی، نرخ مهاجرت به داخل، سکونتگاه‌های غیررسمی، بزرگراه، راه اصلی، عبور انتقال نیرو و انرژی، سد، حفر چاه‌های عمیق، فنس، انباشت زباله‌ها، انباشت زباله‌های ساختمانی، مرکز دفن زباله، تغییر کاربری اراضی، کاربری‌های غیرمجاز، ساخت و سازهای غیرقانونی، برداشت بی‌رویه از منابع طبیعی، فعالیت غیرقانونی توریسم، چرای غیرمجاز دام، آتش‌سوزی، سیل، ریسک زلزله، ریسک خشکسالی، فرسایش، عدم وجود طرح‌های حفاظتی، حساسیت زیستگاه به تخریب، حساسیت زیستگاه به حضور گونه‌های غیربومی و مهاجم، تخریب مسیرهای مهاجرت و جایابی حیات وحش، تخریب پوشش گیاهی، شیب زیاد، پراکنش منابع آب سطحی و زیرزمینی و انحراف مسیل رودخانه‌ها با استفاده از تعداد ده پرسش‌نامه آنتروپی شانون که در تحلیل‌ها به کار گرفته شدند وزن‌دهی و غربال شدند.

گام دوم: با استفاده از ماتریس تصمیم‌گیری از رابطه زیر، مقدار P_{ij} برای تمامی شاخص‌ها به دست آورده می‌شود: $P_{ij} = \frac{a_{ij}}{\sum_{i=1}^n a_{ij}}$

گام سوم: در این مرحله می‌توان با استفاده از رابطه $E_i = -k \sum_{i=1}^m [P_{ij} \ln P_{ij}]$ مقدار اطمینان را برای $E_1, E_2, \dots, E_n$ به دست آورد. مقدار k مطابق رابطه $k = \frac{1}{\ln(m)}$ که در این‌جا همان تعداد زیر معیارهای مخاطرات تنوع‌زیستی است، به دست می‌آید.

گام چهارم: در این مرحله می‌توان مقدار عدم اطمینان یا میزان درجه انحراف اطلاعات هر یک از شاخص‌ها یا d_j را به دست آورد.

$$d_j = 1 - E$$

گام پنجم: اکنون وزن‌های زیر معیارها با استفاده از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$W_j = \frac{d_j}{\sum_{i=1}^n d_j}$$

مراحل اولویت‌بندی زیر معیارهای مخاطرات تنوع‌زیستی با استفاده از تکنیک تلفیقی DANP:

گام اول: ایجاد ماتریس روابط مستقیم، حاصل میانگین نظرات متخصصان محیط زیست طی پرسش‌نامه DANP است.

$$D = \begin{pmatrix} d_{11} & d_{1j} & d_{1n} \\ d_{i1} & d_{ij} & d_{in} \\ d_{n1} & d_{nj} & d_{nn} \end{pmatrix}$$

گام دوم: نرمال‌سازی ماتریس روابط مستقیم، در این مرحله بر اساس ماتریس روابط مستقیم ماتریس نرمال شده ماتریس روابط مستقیم به صورت زیر به دست آمد:

$$\left[S = \min \left(\frac{1}{\max_i \sum_{i=1}^n d_{ij}}, \frac{1}{\max_j \sum_{i=1}^n d_{ij}} \right) \right]$$

گام سوم: از رابطه زیر ماتریس روابط کل (T) به دست آمد:

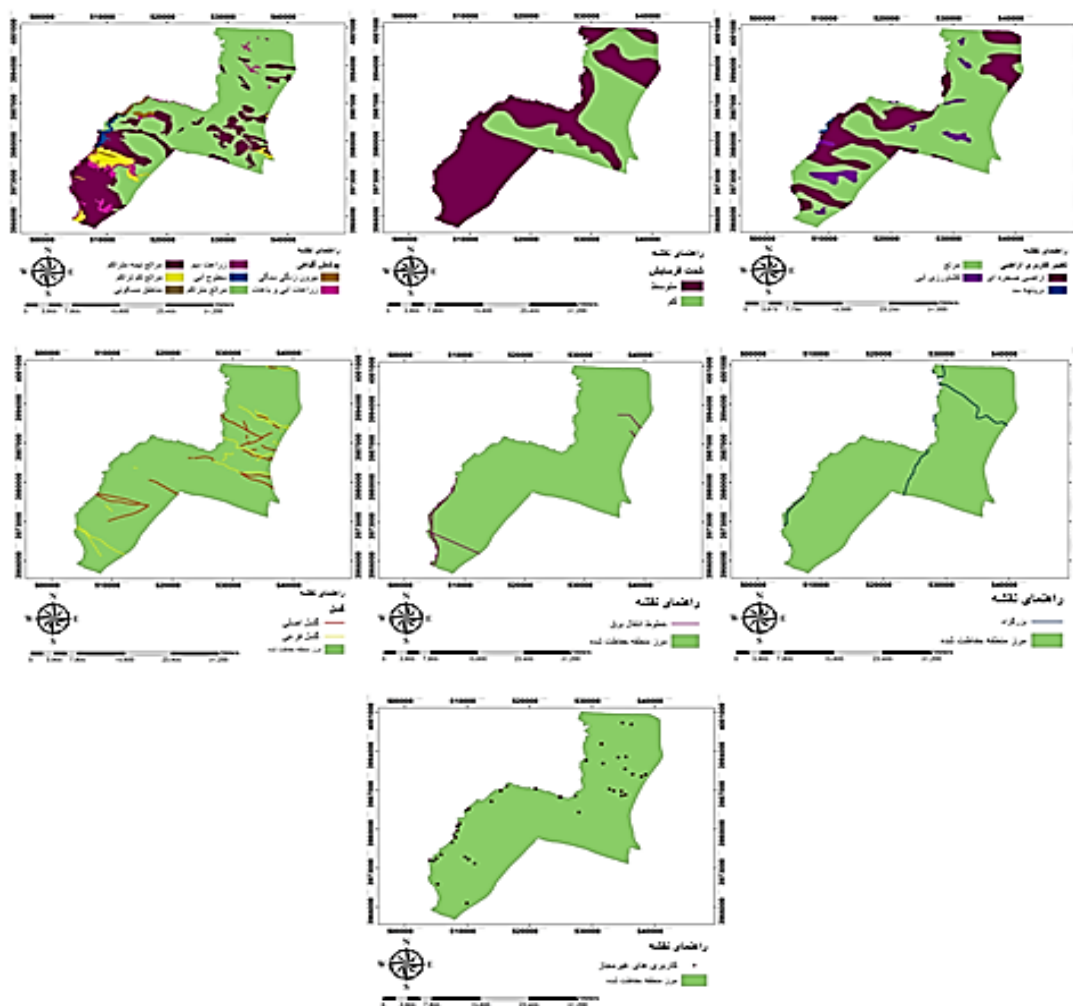
$$T = X + X^2 + \dots + X^k = X(I - X)^{-1}$$

گام چهارم: تشکیل ماتریس وزن‌دار، سوپر ماتریس وزن‌دار از طریق تبدیل هر درایه به مجموع ستون به وسیله هر خوشه به دست می‌آید، طوری که مجموع وزن معیارها باید یک شود. این نرمالیز کردن خوشه‌ها به این معنی است که هر خوشه وزن برابری دارد. بنابراین از روش DEMATEL برای به دست آوردن درجه نفوذ بین معیارها استفاده شد و از روش ANP برای تشکیل ماتریس وزن‌دار نهایی.

جدول ۵: ماتریس وزن‌دار

C۱۶	C۱۵	C۱۴	C۱۳	C۱۲	C۱۱	C۱۰	C۹	C۸	C۷	C۶	C۵	C۴	C۳	C۲	C۱	
۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	C۱
۰/۰۰۸	۰/۰۰۸	۰/۰۰۸	۰/۰۰۸	۰/۰۰۸	۰/۰۰۸	۰/۰۰۸	۰/۰۰۸	۰/۰۰۸	۰/۰۰۸	۰/۰۰۸	۰/۰۰۸	۰/۰۰۸	۰/۰۰۸	۰/۰۰۸	۰/۰۰۸	C۲
۰/۱۰۳	۰/۱۰۳	۰/۱۰۳	۰/۱۰۳	۰/۱۰۳	۰/۱۰۳	۰/۱۰۳	۰/۱۰۳	۰/۱۰۳	۰/۱۰۳	۰/۱۰۳	۰/۱۰۳	۰/۱۰۳	۰/۱۰۳	۰/۱۰۳	۰/۱۰۳	C۳
۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	۰/۰۴۱	C۴
۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	C۵
۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	C۶
۰/۱۱۶	۰/۱۱۶	۰/۱۱۶	۰/۱۱۶	۰/۱۱۶	۰/۱۱۶	۰/۱۱۶	۰/۱۱۶	۰/۱۱۶	۰/۱۱۶	۰/۱۱۶	۰/۱۱۶	۰/۱۱۶	۰/۱۱۶	۰/۱۱۶	۰/۱۱۶	C۷
۰/۰۴۰	۰/۰۴۰	۰/۰۴۰	۰/۰۴۰	۰/۰۴۰	۰/۰۴۰	۰/۰۴۰	۰/۰۴۰	۰/۰۴۰	۰/۰۴۰	۰/۰۴۰	۰/۰۴۰	۰/۰۴۰	۰/۰۴۰	۰/۰۴۰	۰/۰۴۰	C۸
۰/۰۵۴	۰/۰۵۴	۰/۰۵۴	۰/۰۵۴	۰/۰۵۴	۰/۰۵۴	۰/۰۵۴	۰/۰۵۴	۰/۰۵۴	۰/۰۵۴	۰/۰۵۴	۰/۰۵۴	۰/۰۵۴	۰/۰۵۴	۰/۰۵۴	۰/۰۵۴	C۹
۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	C۱۰
۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	۰/۰۸۳	C۱۱
۰/۰۹۲	۰/۰۹۲	۰/۰۹۲	۰/۰۹۲	۰/۰۹۲	۰/۰۹۲	۰/۰۹۲	۰/۰۹۲	۰/۰۹۲	۰/۰۹۲	۰/۰۹۲	۰/۰۹۲	۰/۰۹۲	۰/۰۹۲	۰/۰۹۲	۰/۰۹۲	C۱۲
۰/۰۴۳	۰/۰۴۳	۰/۰۴۳	۰/۰۴۳	۰/۰۴۳	۰/۰۴۳	۰/۰۴۳	۰/۰۴۳	۰/۰۴۳	۰/۰۴۳	۰/۰۴۳	۰/۰۴۳	۰/۰۴۳	۰/۰۴۳	۰/۰۴۳	۰/۰۴۳	C۱۳
۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	C۱۴
۰/۱۰۰	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰	C۱۵
۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	C۱۶

شکل ۳: استفاده از شاخص‌های موثر

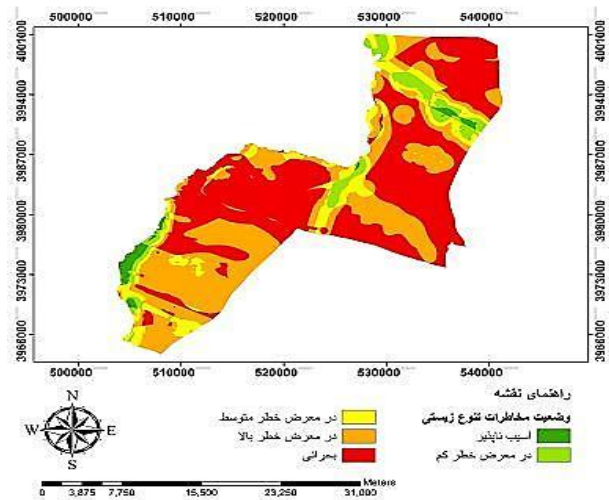

وضعیت تهدید تنوع زیستی را در منطقه ویکتوریای استرالیا به ۴ طبقه تهدید بسیار بالا، تهدید بالا، تهدید متوسط و تهدید پایین طبقه بندی کردند، مطابقت دارد. نتایج حاصل از بررسی مخاطرات نشان می دهد که حدود ۸۳٪ از منطقه در وضعیت تهدید زیاد قرار دارد، به دلیل فرسایش پذیری بالای منطقه، تخریب پوشش گیاهی و سکونتگاه غیرقانونی و زیاد منطقه و ... نتیجه پهنه بندی مخاطرات نشان داد حدود ۴۸/۰۱ درصد منطقه در وضعیت بحرانی قرار دارد و حدود ۳۴/۹۹ درصد در وضعیت مخاطرات زیاد، حدود ۹/۹۶ درصد در وضعیت مخاطرات متوسط، حدود ۵/۳۴ درصد در وضعیت مخاطرات کم و حدود ۱/۶۹ درصد هم به وضعیت آسیب ناپذیر تعلق گرفت به دلیل شناسایی مخاطراتی چون شدت ریسک زلزله، خطوط انتقال نیرو، بزرگراه، پوشش گیاهی، فرسایش، کاربری اراضی و کاربری های غیرمجاز که این ها علت بودند نه معلول. شاخص های وزنی با استفاده روش آنتروپی نشان می دهد که شاخص های شدت و جهت اثر، احتمال وقوع و زمان وقوع اثر مهم ترین شاخص های منطقه است و از بین زیرمعیارهای انتخابی تعداد ۱۶ زیرمعیار غربال سازی شده و به عنوان مهم ترین زیرمعیارها برای اولویت بندی در روش DANP انتخاب شدند. نتیجه اولویت بندی حاصل از روش DANP نشان داد، شدت ریسک زلزله، خطوط انتقال نیرو و انرژی، بزرگراه، پوشش گیاهی، شدت فرسایش، تغییر کاربری اراضی و کاربری های غیرمجاز بالاترین اولویت را دارند و جزو زیرمعیارهای برتر از نظر تهدید برای تنوع زیستی منطقه هستند. به ترتیب منابع آب سطحی، عدم وجود طرح های حفاظتی، عدم تناسب پراکنش اراضی با توان اکولوژیک، سد، شدت ریسک خشکسالی، سیل، آتش سوزی، راه اصلی و برداشت بی رویه از منابع طبیعی نشان دهنده کمترین اولویت است.

نتایج این مطالعه به سیاست گذاری های مشخص حفاظتی و تدوین استراتژی های راهبردی در مناطق حفاظت شده و نیز تدوین برنامه های عملیاتی کمک می کند. محدوده ها و زون های آسیب پذیر و در خطر تهدید نشان می دهد که روند فعلی مدیریت منطقه از دیدگاه محیط زیست روند مطلوبی نیست و نتوانسته است از مخاطرات محیط زیستی در منطقه حفاظت شده جلوگیری کند. ادامه آن نتیجه ای جز تخریب فضاهای طبیعی، پوشش گیاهی و زیستگاه ها و هم چنین افزایش آلودگی های مختلف و کاهش بیش از پیش تنوع زیستی در اغلب نقاط منطقه ندارد. وضعیت تنوع زیستی از نظر کمی و کیفی در منطقه حفاظت شده البرز مرکزی دارای آسیب پذیری زیادی است و هرگونه استفاده بی برنامه باعث ایجاد خسارت های زیادی در وضعیت تنوع زیستی خواهد شد بنابراین به جهت حفظ این ارزش ها و کارکردهای تنوع زیستی لازم است تا نسبت به نظارت مستمر برای حفظ گونه های گیاهی و جانوری آن ها اقدام شود. نتایج این پژوهش می تواند در برنامه های مدیریتی،

در نهایت وضعیت کیفی تهدید براساس پژوهش های پیشین صورت گرفته، ۵ محدوده کمی تهدید، به ۵ محدوده کیفی تهدید طبقه بندی شد. طبقه ۱: تهدید بسیار کم یا آسیب ناپذیر، طبقه ۲: در معرض تهدید کم، طبقه ۳: در معرض تهدید متوسط یا آسیب پذیر، طبقه ۴: در معرض تهدید زیاد یا در خطر بالا، طبقه ۵: بحرانی.

شکل ۴ نشان دهنده وضعیت مخاطرات تنوع زیستی در منطقه حفاظت شده البرز مرکزی تحت مدیریت استان البرز، براساس این مطالعه است. بر این اساس، طبقه بحرانی حدود ۴۸/۰۱٪، طبقه در معرض مخاطرات زیاد حدود ۳۴/۹۹٪، طبقه در معرض مخاطرات متوسط یا آسیب پذیر حدود ۹/۹۶٪، طبقه در معرض مخاطرات کم حدود ۵/۳۴٪ و طبقه مخاطرات بسیار کم یا آسیب ناپذیر حدود ۱/۶۹٪ از کل مساحت منطقه را تشکیل می دهند.

شکل ۴: نقشه وضعیت مخاطرات تنوع زیستی در منطقه حفاظت شده البرز مرکزی تحت مدیریت استان البرز

بحث

این مطالعه از لحاظ طبقه بندی وضعیت مخاطرات، روش روی هم گذاری نقشه ها، روش تصمیم گیری چندمعیاره و برخی از معیارهای استفاده شده با مطالعات Ibsich و همکاران (۲۰۰۲) که با استفاده از معیار اقتصادی- اجتماعی و مدل روی هم گذاری در محیط Arc gis وضعیت تهدید تنوع زیستی را در منطقه بولیوی به ۵ طبقه تهدید بسیار شدید، تهدید شدید، تهدید متوسط، تهدید کم و بسیار کم طبقه بندی کرده اند و مطالعه Thorn و همکاران (۲۰۰۹) که در سه منطقه جاوا، سوماترا و بورنیو، وضعیت تهدید تنوع زیستی را در تعداد طبقات کم تر و در سه طبقه در خطر بالا، خطر متوسط و خطر پایین طبقه بندی کردند و هم چنین مطالعه Baral و همکاران (۲۰۱۴)

حفاظت شده مند. انتشارات سازمان حفاظت محیط زیست. اداره کل حفاظت محیط زیست استان بوشهر.

۷. مهندسین مشاور بوم‌آباد، ۱۳۸۱. مطالعه طرح مدیریت زیست محیطی منطقه جاجرود. جلد ۱۰، سازمان حفاظت محیط زیست. دفتر زیستگاه‌ها و امور مناطق. ۱۹۳ صفحه.

۸. Bagheri, Z.; Pourebrahim, SH. and Kaboli, M., 2015. Prioritizing Biodiversity Threats in Iran Protected Areas using TOPSIS method. Journal of Global Ecology and Environment. Vol. 2, No. 4, pp: 209-220.
۹. Baral, H.; Keenan, R.J.; Sharma, S.K.; Stork, N.E. and Kasel, S., 2014. Spatial assessment & mapping of biodiversity & conservation priorities in a heavily modified & fragmented production landscape in north central Victoria, Australia, Ecological Indicators. Vol. 36, pp: 552-562.
۱۰. Burgess, J., 2006. Hearing ordinary voices cultural studies, vernacular creativity and digital storytelling. Continuum. J of Media and cultural studies. Vol. 20, No. 2, pp: 201-214.
۱۱. Gardner, T.A.; Barlow, J.; Sodhi, N.S. and Peres, C.A., 2010. A multi-regional assessment of tropical forest biodiversity in a human modified world, Biological Conservation. Vol. 143, pp: 2293-2300.
۱۲. Hsut, C.C., 2013. Integrating DANP and modified grey relation theory for the selection of an outsourcing provider. Expert systems with applications. Vol. 40, No. 6, pp: 2297-2304.
۱۳. Ibsch, P.L.; Nowicki, C.; Muller, R. and Araujo, N., 2002, Methods for the assessment of habitat and species conservation status in data poor countries case study of Pleurothallidinae of the Andean rain forests of Bolivia. Congress of Conservation of Biodiversity in The Andes and Amazon. pp: 255-246.
۱۴. Leitao, B. and Andre, J.A., 2002. Applying landscape ecological concepts and metrics in sustainable landscape planning. Landscape and urban planning. Vol. 59, pp: 65-93.
۱۵. Leunberger, D.Z. and Wakin, M., 2007. Sustainable development in Public administration planning: an exploration of social justice, equity, and citizen inclusion, Public Administration Theory Network. Vol. 29, No. 3.
۱۶. Malczewski, J., 1999. GIS and Multicriteria Decision Analysis. John Wiley and Sons. New York. USA. 392 p.
۱۷. Sabatini, M.C.; Verdiell, A.; Iglesias, R.M. and Vidal, M., 2007. A quantitative method for zoning of protected areas and its spatial ecological implications. Journal of Environmental Management. Vol. 83, pp: 198-206.
۱۸. Thorn, J.S.; Nijman, V.; Smith, D. and Nekaris, K., 2009. Ecological niche modelling as a technique for assessing threats and setting conservation priorities for Asian slow lorises (Primates: Nycticebus). Divers. Distrib. Vol. 15, pp: 289-298.
۱۹. Townsend, P.; Todd, A.; Lookingbill, R.; Clayton, C.; Kingdon, R. and Gardner, H., 2009. Spatial Pattern Analysis for Monitoring Protected Area. Remote Sensing of Environment. Vol. 113, pp: 1410-1420.
۲۰. Xiaofeng, L.; Yi, Q.; Diqiang, L.; Shirong, L.; Xiulei, W.; Bo, W. and Chunquan, Z., 2011, Habitat evaluation of wild Ammur tiger (*Panthera tigris altaica*) and conservation priority setting in north-eastern China. Journal of Environmental Management. Vol. 92, pp: 31-42.
۲۱. Zeleny, M. and Cochrane, J.L., 1982. Multiple criteria decision making, McGraw-Hill, New York.

حفاظتی و سیاست‌گذاری‌های حفاظتی اعمال شود و زون‌هایی که بیش‌تر در معرض مخاطره هستند، در اولویت مدیریت قرار گیرند. روش پیشنهادی هم‌چنین به تدوین شاخص‌های اثرگذار در پهنه‌بندی و تعیین برنامه‌های حفاظتی در مناطق حفاظت‌شده کمک می‌کند. با توجه به نتایج این پژوهش در تحقیقات بعدی می‌توان با استفاده از روش‌های دیگر تصمیم‌گیری چندمعیاره، ارزیابی وضعیت مخاطرات تنوع‌زیستی را انجام داد و نتایج را مقایسه نمود. براساس نتایج به‌دست آمده مناطقی که از حساسیت بیش‌تری نسبت به تهدیدات برخوردار می‌باشند تعیین شده و پیشنهاد می‌شود سازمان حفاظت محیط‌زیست استان البرز در برنامه‌های مدیریتی خود این مناطق را در اولویت حفاظتی خود قرار دهد. هم‌چنین، با توجه به نتایج این پژوهش پیشنهاد می‌شود، متخصصان محیط‌زیست جهت تعیین مخاطرات تنوع‌زیستی در سایر مناطق حفاظت‌شده، معیارهای به‌دست آمده را در اولویت بررسی‌ها قرار دهند.

منابع

۱. جعفرنژاد، ا.؛ احمدی، ا. و ملکی، م.ح.، ۱۳۹۰. ارزیابی تولید ناب با استفاده از رویکرد ترکیبی از تکنیک‌های ANP و DEMATEL در شرایط فازی. فصلنامه مطالعات مدیریت صنعتی. دوره ۸، شماره ۲۸، صفحات ۱ تا ۲۲.
۲. رضایی‌لعل، آ.؛ دانه‌کار، ا.؛ خراسانی، ن.ا. و مجنونیان، ه.، ۱۳۸۷. ارزیابی چندمعیاره کرانه ساحلی استان مازندران با هدف سنجش درجه حساسیت و تعیین مناطق تحت حفاظت ساحلی. هشتمین همایش بین‌المللی سواحل، بنادر و سازه‌های دریایی. صفحات ۱ تا ۸.
۳. صادقی‌پورمرووی، م.؛ پوربابایی، ا.ع.؛ علیخانی، ح.؛ حیدری، ا. و منافی، ز.، ۱۳۹۵. ارزیابی عملکرد باکتری‌های اکسیدکننده گوگردی جداسازی شده از خاک معدن مس و شناسایی مولکولی آن‌ها براساس توالی rRNA. مجله زیست‌شناسی ایران. دوره ۳۰، شماره ۱، صفحات ۴۰ تا ۵۴.
۴. عبادی، ع.، ۱۳۹۳. دومین همایش ملی برنامه‌ریزی، حفاظت حمایت از محیط زیست و توسعه پایدار. تهران. مرکز همایش‌های بین‌المللی دانشگاه شهید بهشتی.
۵. غلامی، ع.؛ اجتهادی، ح.؛ قاسم‌زاده، ف. و قرشی‌الحسینی، ج.، ۱۳۸۵. تنوع‌زیستی گونه‌های گیاهی اطراف منطقه حفاظت‌شده دریاچه بزنگان. مجله زیست‌شناسی ایران. جلد ۱۹، شماره ۴، صفحات ۳۹۸ تا ۴۰۷.
۶. مصطفوی، م.؛ حسن‌زاده‌کیابی، ب.؛ عبدلی، ا.؛ محرابیان، ا.ر.؛ ابراهیمی، م.؛ سلمان‌ماهینی، ع.ر.؛ کمی، ح.ق.؛ نقی‌نژاد، ع.ر.؛ دلشپ، ح.؛ مرادی، آ. و گزی، ب.، ۱۳۸۶. تنوع‌زیستی منطقه

